

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709 - 29 (3)/16/AB

Warszawa, dnia 27 lipca 2016 r.

DECYZJA DIH - IV/ 22 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr BP – 8/2016 z 8 czerwca 2016 r., na mocy której wymierzono przedsiębiorcy GRENE Sp. z o. o. z siedzibą w Modle Królewskiej, karę pieniężną w wysokości 5 000 (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r., poz. 888 z późn. zm.), polegającego na wywieszeniu w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach, informacji w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 9 maja 2016 r. inspektor reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy przeprowadził czynności kontrolne w Sklepie GRENE przy ul. Kościuszki 22 w Sępólnie Krajeńskim, należącym do przedsiębiorcy: GRENE Sp. z o. o. z siedzibą w Modle Królewskiej.

Uprzednio, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr BP.8360.1.44.2016 z 8 kwietnia 2016 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektor reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Bydgoszczy, zwanego też dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, sprawdził czy kontrolowany przestrzega m.in. przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami”. W toku kontroli inspektor reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH ustalił, że w kontrolowanej placówce prowadzona była działalność gospodarcza polegająca na sprzedaży detalicznej, m.in. środków ochrony roślin, preparatów owadobójczych, farb, płynów do spryskiwaczy itp. Mając na uwadze powyższe, przedsiębiorca GRENE Sp. z o. o. z siedzibą w Modle Królewskiej był obowiązany przestrzegać m.in. art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Po rozpoczęciu kontroli stwierdzono, brak przekazania informacji o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi oraz znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. Powyższe było niezgodne z art. 42 ww. ustawy.

Ustalenia kontroli udokumentowano protokołem kontroli z 9 maja 2016 r., nr akt BP.8361.1.51.2016, podpisanym bez zastrzeżeń 9 maja 2016 r. przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego.

Mając na uwadze ustalenia kontroli, pismem z 18 maja 2016 r. Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił kontrolowanego, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ww. ustawy. Ponadto w ww. piśmie organ poinformował stronę, o przysługującym jej zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, (zwanego dalej: „Kpa”), uprawnieniu do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań w opisanej sprawie. Strona zawiadomienie odebrała w dniu 23 maja 2016 r.

W dniu 8 czerwca 2016 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy wydał na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 58 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami, decyzję nr BP-8/2016, którą przedsiębiorcy GRENE Sp. z o. o. z siedzibą w Modle Królewskiej, wymierzył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 42 ww. ustawy.

W dniu 4 lipca 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał za pośrednictwem Kujawsko-Pomorskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym strona wniosła o:

- uchylenie skarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości,

ewentualnie o:

- uchylenie skarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Uzasadniając powyższe przedsiębiorca wykazał, że działania spółki nie były nacechowane złą wolą, a wynikało to z przeoczenia pracowników odpowiedzialnych za tego typu działania i zostali oni pouczeni, aby w przyszłości uniknąć takich zaniechań.

Ponadto strona podnosi, że jednorazowy wydatek w kwocie 5 000 zł stanowi dla niej istotne obciążenie i w jej opinii wyczerpuje dyspozycję art. 22 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.) - zagraża interesom spółki, gdyż nie został uwzględniony w planach biznesowych. Spółka obecnie boryka się z problemami związanymi z brakiem płatności za sprzedane towary, a kwota tej wysokości stanowi istotny wydatek. W opinii strony wymierzona kara jest nadmiernie wygórowana w stosunku do rodzaju uchybienia i rozmiaru prowadzonej działalności, nawet mimo to, iż zgodnie z ustawą jest to minimalna wysokość kary pieniężnej.

Dodatkowo strona wskazuje, że pracownicy udzielali ustnie informacji klientom, którzy mieli wątpliwości w przedmiocie rodzaju opakowania i informacji o dostępnych systemach zwrotu, odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, co w ocenie strony nie stanowiło naruszenia ustawy. Tym samym, w opinii strony nałożenie tej kary zagraża ważnym interesom podatnika.

Pismem z dnia 14 lipca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest

organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy uwidaczniania informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 1 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przepis art. 58 ust. 3 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

Ustalenia przeprowadzonej w dniu 9 maja 2016 r. kontroli dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca GRENE Sp. z o. o. z siedzibą w Modle Królewskiej nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało konieczność wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy. Tym samym działania Kujawsko-Pomorskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Przedsiębiorca, w odwołaniu wskazuje, że działania spółki nie były nacechowane złą wolą, a wynikało to z przeoczenia pracowników odpowiedzialnych za tego typu działania i zostali oni pouczeni, aby w przyszłości uniknąć takich zaniechań. Strona wskazała również, że pracownicy udzielali ustnie informacji klientom, którzy mieli wątpliwości w przedmiocie rodzaju opakowania i informacji o dostępnych systemach zwrotu, odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, co w ocenie strony nie stanowiło naruszenia ustawy.

W opinii Prezesa UOKiK przedstawione przez stronę postępowania argumenty nie znajdują uzasadnienia. Przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami w art. 42 wskazują wprost, jakie informacje powinny znajdować się w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego, w których prowadzona jest sprzedaż produktów w opakowaniach. Ustawodawca zamyka treść artykułu stwierdzeniem, iż wymagana informacja powinna być przekazana przez przedsiębiorcę użytkownikom co najmniej przez wywieszenie informacji (podkreślenie organu). Definicja słownikowa określenia „co najmniej” oznacza „nie mniej niż”, „przynajmniej”, a więc w praktyce oznacza to, że informacja wymagana na gruncie art. 42

ww. ustawy stanowi minimum, jakie przedsiębiorca musi spełnić. Mając na uwadze powyższe nie można uznać, że przekazanie ustnej informacji w zakresie, o którym mowa w art. 42, jest równoważne z wypełnieniem obowiązków zawartych w tym artykule, który w szczególności posługuje się sformułowaniem „wywieszenie”, co wskazuje na określoną – pisemną – formę przekazania informacji w tym zakresie. Konkludując, w opinii organu drugiej instancji, kontrolowany przedsiębiorca nie wypełnił minimum, jakie zostało wyznaczone przez ustawodawcę w ww. artykule w wymaganej prawem treści oraz formie, a mianowicie co najmniej nie wywiesił informacji w miejscu sprzedaży, to zaś stanowiło uzasadnienie do wydania skarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze w opinii organu drugiej instancji, przytoczony argument strony nie zasługuje na uwzględnienie.

W odwołaniu, strona wskazuje również, że jednorazowy wydatek w kwocie 5 000 zł stanowi dla niej istotne obciążenie i w jej opinii wyczerpuje dyspozycję art. 22 § 2 pkt. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), zagraża interesom spółki, gdyż nie został uwzględniony w planach biznesowych. Spółka obecnie boryka się z problemami związanymi z brakiem płatności za sprzedane towary, a kwota tej wysokości stanowi istotny wydatek. W opinii strony wymierzona kara jest nadmiernie wygórowana w stosunku do rodzaju uchybienia i rozmiaru prowadzonej działalności, nawet mimo to iż zgodnie z ustawą jest to minimalna wysokość kary pieniężnej.

Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami administracyjnej karze pieniężnej podlega każdy, kto wbrew przepisowi art. 42 prowadzi jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów wymaganych prawem informacji. Art. 57 ww. ustawy wskazuje, iż kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania ww. przepisów wynoszą w takim przypadku od 5 000 zł do 500 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało – jak w przedmiotowej sprawie – jednostkowy charakter, dotyczyło przedsiębiorcy prowadzącego działalność w małym punkcie sprzedaży, a także nastąpiło niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości. Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku, powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Należy również zauważyć, że ustalając jej wysokość zgodnie z art. 58 ust. 3 ww. ustawy, uwzględnia się zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy. Z analizy akt wynika jednoznacznie, że Kujawsko-Pomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary wziął pod uwagę wszystkie ww. okoliczności. Nałożona na przedsiębiorcę sankcja jest najniższa z możliwych biorąc pod uwagę wskazany w ustawie przedział kwotowy (organ nie ma możliwości wymierzenia niższej kary niż przewidziana przepisami prawa). Ponadto należy wskazać, że na podstawie obowiązujących przepisów, organ nie ma również możliwości odstąpienia od wymierzenia kary.

Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów potwierdza, że zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt 5 w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), który zgodnie z art. 58 ust. 5 o gospodarce opakowaniami, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Jednocześnie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, iż nie jest organem właściwym do oceny przypadku czy rozpatrzenia wniosku jaki przedsiębiorca może złożyć w myśl art. 67a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której nałożył na przedsiębiorcę GRENE Sp. z o. o. z siedzibą w Modle Królewskiej, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł. Tym samym, decyzja Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr BP – 8/2016 z 8 czerwca 2016 r., powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. P R E Z E S A
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
D Y R E K T O R
Departamentu Inspekcji Handlowej
Anna Janiszewska